

התאגרות

יופיע או לא יופיע?

שיירת מכונות אמריקאיות העוצרת את כל התנועה ברחוב אלנבי, תל-אביב, כשבתור כה יושבים כושים מבהימים שיניים, כולל אלוף העולם במשקל בינוני שוגר ריי רובינסון סון ודוגמנית חמודה המחייכת כיאה לאשת אלוף עולמי, צריכה היתה לסמן את בואו של האלוף לישראל.

המועדון הפך כריבייה. שוגר בן ה-31 לא היה חושב לבוא לישראל לולא היה ידיו הטוב של היהודי ברני רוס, אלוף העולם לשעבר במשקל חצי-בינוני ובמשקל קל. באחד הערבים סיפר שוגר את תולדות חייו לרוס, פרט כיצד הצלח בקריירה ההתאגרפת. רפות שלו כששכרו הראשון הוא 15 דולאר עבור נצחון ועשרה דולאר אחר הפסד. רוס התלהב למשמע נדבנותו של האלוף הכושי שתורמותיו לארגוני צדקה ועזרה (בעיקר ל"קרן למלחמה בסרטן על-שם דאמון רניון) מסתכמות ברבבות דולארים, הציע לו לקחת על עצמו את הצלת ענף ההתאגרפות בישראל. שוגר הסכים, הודיע שיופיע בישראל עם שלושה מתאגרים ישראליים באיצטד הענק של רמת-גן ואולי אף יביא עמו מתאגרף בעל שיעור קומה.

אגודות הספורט נדהמו מהסנסציה שהבי טיחה הכנסה של אלפי לירות למועדון המתאגרפים התל-אביבי בני-ליאונרד ושכר של דולאר אחד לשוגר ריי רובינסון מידיו של דוד כגוריון. אמר המתאגרף הירושלמי אשר בירנבלום: "לא בכל יום זוכים למתאגרף כזה בישראל!"

אולם בינתיים איבדו בני-ליאונרד את מועדונם שהפך כריבייה עירונית ועמלו של רוס, המשמש מזכיר הכבוד שלו (נשיא הכבוד: שחקן הקולנוע אדוארד ג'י. רובינסון) עלול לעלות בתווה, כיון שא(ש) שוב אין מוסד למענו יש לארגן את הופעת שוגר (וב) מי יהיו שלושת הישראלים המסוגלים לעמוד, ואפילו בתחרות ראויה נגד אלוף העולם במשקל בינוני, אשר כוחו בידי, למרות שהפסיד את תוארו זמנית כאשר נוצח בסתיו שעבר עלידי רנדולף טורפן, אותו הכה קשות חודשים מספר לאחר מכן.

אמר יוסקה וייסמן, המזכיר שהדיך יחד עם חברו למקצוע אמיל אבינרי את חניכי המועדון: הופעתו של רובינסון בארץ היתה נותנת דחיפה לעשרות מתאגרפים צעירים. ושעה שיוסקה ואמיל התכוונו לפתוח אולם התעמלות לתחרות הגוף במקום המועדון שהפך כריבייה המשיכו כתבי הספורט של העתונות להמר ביניהם על הופעתו או אי-הופעתו של שוגר בישראל.

אגודות

הכדור בין הרגליים

לפני מלחמת העצמאות קיימה אגודת הספורט החיפאית שבאב אל-ערב (הצעירים הערבים) פעולות ספורט סדירות וקבוצות הכדורגל שלה כללה מספר שחקנים מעולים. בשנתיים האחרונות לפני המלחמה הטיח האגודה חרם על הקבוצות היהודיות ולכן לא נפגשה אתן וקשה היה לעמוד על רמת משחקן. אף-על-פי-כן היא היתה מסוגלת להיות יריב רציני לרוב קבוצות הליגה היהודית.

עתה תופסת את מקומה בחיים הספורטיביים של ערביי חיפה אגודת האחים הנוצרים. לאגודה מועדון בואדי ניסאס ומדי יום רביעי נפגשים חברי האגודה במועדון, עורכים ישיבות, משחקים בלייארד וטניס-השולחן, אוכלים ושותים במזנון הקטן. ביום חמישי מתקיים אימון הקבוצה בכדורגל על מגרש המכבי ובוים שבת היא משתתפת במשחקי ליגה ג'. היא צורפה לליגה השלישית כיוון שזו לה השנה הראשונה שהיא רשומה בתאחדות, אך לאחר חמשת משחקיה הראשונים היא צועדת בראש הטבלה בצפון והיא תעלה, כנראה, לליגה השנייה.

אך סעיד סוידן, יושב ראש האגודה, בעל צרכניה גדולה בעיר התחתית, המממן חלק ניכר של הוצאות הקבוצה, מקווה שבעתיד לא יחוק ישיחקו האחים הנוצרים בליגה הראשונה. חברי הקבוצה מאמינים שהדבר יתגשם באם יצליחו לצרף אליהם שניים משחקני שבאב אל-ערב שברחו בעת כבוש חיפה (כרוב חברי שבאב אל-ערב) אל ארצות ערב. הראשון הוא תאודור ברמקי, 27, רץ מריז, כוץ, שעבר בתחנת הרכבת בזכרון-יעקב (אביו, אביר-אודור, היה מנהל התחנה), שי ברת במצרים ומשחק בקהיר בקבוצה היוונית.

נצחון לאמריקאית אנדיאה לורנס. במדליית זהב אחרת זכה הנורבגי הפופולרי סטין אריקסן שהשיג את כל 84 המתחרים האחרים בסלאום לגברים. בהחלפה במחלוקת לא שר חק המזל ליננים והם מיהרו להגיש התנגדות חריפה שהמסלול מסוכן ביותר. הדבר לא הבהיל את המארגנים שהמשיכו בתחרות והיפנו את הקהל לראות במבצעי הקבוצה הקנדית, אדמונטון מרקוירים, שניצחה את כל הארצות בתוצאות גבוהות.

אתלטיקה קלה

נקמתו של תל-אביבי

מדי שנה מזכירה מחלקת האתלטיקה הקלה של מכבי חיפה לתושבי הר הכרמל את קיומה במרוץ רחובות מסורתי למרחקים שונים (לגילים השונים) בין הרי-הכרמל ואחוזות סמואל.

בסיכוב השביעי, שבץ.

אשת שוגר ריי רובינסון, אלוף העולם במשקל בינוני (מימין) ואחותו צופות במסלול מידית המתאגרף הכושי רנדולף טורפן בזירת "אירלס קורט", לונדון. תדהמתן רבתה במיוחד לנוכח תוצאות הסיבוב השביעי (למעלה) בו נחתך שוגר תחת עמוק במצחו עלידי מהלומת אגרוף יריבו והיה ברור כי איבד את תואר האלוף. אך לא נדהמו אשת ואחות האלוף בלבד: את אחד הצופים אחז השבץ.

מרוץ הכרמל הרביעי התקיים השבוע בין השתתפות 120 רצים ורצות, בעיקר נערים ונערות ובנוכחות קהל לא רב של חובבי האתלטיקה הקלה. מלבד רצי מכבי חיפה השתתפו במרוץ רצים ממכבי מצקיק, מכבי חיפה, תל-אביב, בית-הספר היראלי, חיפה, ולראשונה גם רצי הפועל חיפה. אך עיקר הקרב לא-יצעברית הנקודות (ראה להלן) נישט בין בית-הספר היראלי לבין מכבי חיפה.

המוקד: 5000 מטרים. לאחר שתנועת הנוסעים נפסקה, נפתח המרוץ בריצת 600 מטר לנערות בגיל 13—15 ובגיל 15—17. בשני הגילים ניצחו נערות בית-הספר היראלי (רנה לוי, נעמי קסלר) שזיכו את בית ספרן בשני הנביעים לנערות. גם שתי הריצות לנערים בגיל הצעיר הסתיימו בנצחון בית הספר היראלי לאחר שמשנה רשקובסקי, 14, ואורי רוזמינסקי, 16 (שהתעלף מיד אחר שסיים את הריצה), גברו על שאר מתנגדיהם.

בריצת 3000 מטרים הוכיח אבל כהן מ"מכבי חיפה, תלמיד בית-הספר המקצועי, כיכר לת נאה, אך למוקד התחרות הפכה ריצת הבוגרים למרחק 5000 מטרים בה נפגשו אברהם הקר, (מכבי הצפון תל-אביב) ויוסף סלמה (מכבי חיפה).

לפני שנה הפתיע סלמה בן ה-18 בהשיגו במרוץ הרחובות הרמתגני על-שם אידלסון את הקר, האלוף הישראלי למרחק 5000 מטר. לפי הוראות מאמנו, קורט מרכס, רץ סלמה משך כל המרוץ במרחק שני מטרים מהקר ולסיום השקיע את כל כוחותיו, השיג את הקר במטרים ספורים. השנה נקם בו הקר, כשהשיגו, במרוץ הרמתגני, סמוך ל"סיום.

סלמה רצה להתפצות על הפסדו להקר ועד 500 מטרים לפני הסיום היה הקרב בין שני הרצים עקשני ביותר כשמדי פעם השיג האחד את השני וכשהמרחק בין סלמה להקר הקר (לסלמה) אינו עולה על מטר אחד. אולם 500 מטר לפני המטרה נשבר סלמה והקר השיג אותו ביתרון ניכר.

אמר קורט מרכס, מאמנו של סלמה, שעה ששני המתחרים עברו לידו עקב בצד אגודל: "לסלמה יש הזדמנות לשבור את הקר בעליה האחרונה לפני קולנוע מוריה, אם לא ישוב אותו בעליה זאת, יפסיד את המרוץ!" כשי סיימו שני הרצים את העליה יחדיו נחרץ גורל המרוץ לטובת התל-אביבי.

העיקר: נקודות נקודות. על מנת להיכנס לניקוד היתה כל אגודה חייבת לשלח במרוץ לפחות שלושה מתחרים ושלושת היראונים של כל אגודה קיבלו נקודות בהתאם למקומותיהם (הראשון — נקודה אחת, השני — שתיים, השלישי — שלוש). הקבוצה בעלת מספר הנקודות הקטן ביותר ניצחה.

במסגרת בנות עד גיל 14 הצליח בית הספר היראלי לצבור שש נקודות בלבד, זכה בכך בגביע, וכאשר במסגרת בנות עד גיל 16 המעט לשמונה נקודות, קיבל גביע שני. הגביע השלישי בו זכה בית-הספר היראלי היה גביע הנערים (40 נקודות). מכבי חיפה זכה ב-11 נקודות בריצת הבוגרים וקיבל גביע (תרומת בית-החרושת שמן) כשאברהם הקר נוטל עבור נצחונם את הגביע הנאה ביותר שעמד על השלחן.

כדורגל

האימון בבית-הקפה

כאשר שמעו השחקנים על התכנית הדמי יונית צחקו. יוסקה (יוסליה) מרימוביץ' אף הוסיף בריצות: "מה אין לכם כבר מה לעשות, כנראה אין מספיק תחרויות ואין עבודה." אך רעיונו של עתונאי ספורט ממושי קף קנה לו הד בקרב חלק מהעתונאים ה"ספורטאים שלא גדלו כרס ולא עישנו כקטר ישראלי אלא כרכבת אמריקאית חשמלית. התכנית קסמה לכולם: תחרות ידידותית שהכנסתה מוקדשת לטובת נפגעי השטפונות. הקבוצות המתחרות, לפי מתכונת עולם הפוך: פרשני ספורט ושופטים. אלה שיושבים תמיד בצד וכותבים בעט, או אלה שנמצאים על המגרש ושורקים כאשר מתחשק להם.

מזכיר הכבוד של השופטים, אליעזר לרנר, פקיד הבנק המיושב, לא חסך בשאלות: "מתי נשחק?" לעתונאים נמאס הדבר והם דחו ודחו. אולם כאשר נתקיימה הפגישה המשותפת ואף צד לא העלה את הבעיה נשתחק העניין. עד שעבר אחד פגש יו"ר אגודת השופטים, יולה בראון, חלק מהעתונאים קפה גינת התל-אביבי ושאל: "היכן נעלמה קבוצת העתונאים? לכתוב בקורת אתם ממהרים אך לערוך משחק בעצמכם אתם פוחדים כי שפנים!" העתונאים לא נעלבו, השיבו כי בסחוק, אם כי באותו רגע לא ידעו מי ישחק: "מתי שתודיעו לנו אנו מוכנים לשחק."

השופטים החלו מתאמנים בשקט ומכיון שכל שופט היה שחקן בעבר לא דאגו כל-יך. העתונאים דאגו כן ופנו למאמנה נמוך-הקומה ואלוף המבצע של מכבי תל-אביב, משה (גירי) בית-הלוי, בבקשה לקבוע אימון. השיב גירי: "האימון הבא יתקיים ביום הששי בשעה שבע בערב בקפה נגתי." אך לסוף נאות גירי וקבע אימון ליום הרביעי, בהסכירו: "באותו זמן מתאמנים קבוצות מכבי תל-אביב ומוטב שתראו כיצד מזיעים הבחורים לפני שהם באים למשחק."

לאמון הראשון הופיעו רק ששה עתונאים אך ההתלהב היתה משמחת. צלמי עתונות ועתונאים כלליים החלו פונים בבקשות לועד אגודת עתונאי הספורט: "צדפו אותנו לגבר חרת!" בינתיים נקבע כבר תאריך למשחק: 15 למרץ 1952.